

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/298/2015
Identifikačné číslo spisu: 5913205820
Dátum vydania rozhodnutia: 27.01.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Marián Sluk
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:5913205820.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne COFIDIS, a.s., so sídlom v Bratislave, Suché mýto č. 1, IČO: 36 816 337, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bárdošova č. 2/A, IČO: 36 866 881, proti žalovaným 1/Z. G., bývajúcej v V. a 2/ Z. G., bývajúcim v V., o zaplatenie 1 499,06 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 9 C/109/2013, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. mája 2014 sp.zn. 5 Co/159/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovaným 1/ a 2/ nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Ružomberok rozsudkom zo 16. decembra 2013 č.k. 9 C/109/2013-67 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zaplatenia 1 499,06 € s príslušenstvom, žalovaným nepriznal náhradu trov konania. V odôvodnení uviedol, že účastníci uzatvorili 8. januára 2008 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou. Vzhľadom na to treba na ňou založený právny vzťah aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a tiež ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“). Uvedená zmluva nemá podstatné náležitosti vyplývajúce z § 4 ods. 2 písm. j/ zákona č. 258/2001 Z.z. (neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov), odkaz v zmluve na vzorec v čl. 5.4 Všeobecných obchodných podmienok nepovažoval za postačujúci, preto treba mať za to, že úver bol žalovaným poskytnutý ako bezúročný a bez poplatkov (§ 4 ods. 3 veta druhá zákona č. 258/2001 Z.z.). Záväzok z predmetnej zmluvy zanikol splnením, lebo žalovaní preukázateľne na splátkach úveru zaplatil žalobkyni celú istinu poskytnutého úveru (1 853,54 €). Žalobu preto zamietol ako neopodstatnenú. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá a ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania, napadla žalobkyňa odvolaním.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. mája 2014 sp.zn. 5 Co/159/2014 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil ako vecne správny (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.); žalovaným nepriznal náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ako aj s celým odôvodnením napadnutého rozsudku. K odvolacím námietkam a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa nepreukázala, že zmluva obsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Tento nedostatok nemôže zhojiť odkaz na Všeobecné obchodné podmienky alebo na iné obchodné podmienky. Skutočnosť, že úver je považovaný za absolútny obchod (§ 273 ods. 1 Obchodného zákonníka), nebráni aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa (§ 52 a násl.). Právnu úpravu Obchodného zákonníka, ktorá sa týka možnosti určenia obsahu zmluvy odkazom na Všeobecné obchodné podmienky, alebo iné obchodné podmienky nemožno v danom prípade aplikovať. Pokiaľ ide o ostatné námietky dovolateľa (týkajúce sa nepriznania nároku na poistné, poplatku z omeškania, nepriznania úroku z úveru), odvolací súd poukázal na ich dostatočné a podrobné posúdenie súdom prvého stupňa. O trovách konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.

Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadla žalobkyňa dovolaním, v ktorom namietala nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorým - podľa jej názoru - došlo k porušeniu jej práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) - prípustnosť dovolania je založená § 237 písm. f/ O.s.p. Zmluva o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky bola uzavretá v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. a Obchodným zákonníkom. Jej podpisom žalovaní potvrdili, že sa s ňou riadne oboznámili a súhlasia s ňou. Súdy založili svoje rozhodnutia na tom, že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Podľa názoru dovolateľky ide ale o tzv. absolútny obchod, ktorý sa riadi Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu. Nesprávny je tiež právny záver súdov, že úver bol poskytnutý bezúročne a bez poplatkov. Žalobkyňa žalovaných dostatočne upozornila na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy a jej neoddeliteľných súčastí. Nároky uplatňované v tomto konaní sú v celom rozsahu opodstatnené a rozhodnutia súdov označila za príliš formalistické. Navrhla napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spolu s rozsudkom súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu ďalšie konanie.

Žalovaní 1/a 2/ sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 236 a násl. O.s.p.).

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, len v prípadoch, v ktorých ho pripúšťa zákon (viď § 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým

súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti zmeňujúcemu rozsudku (§ 238 ods. 1 O.s.p.), najvyšší súd v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nezaujal záväzný právny názor (§ 238 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý je potvrdzujúci rozsudok, ktorý nemá znaky rozsudku uvedeného v § 238 ods. 3 O.s.p. Dovolanie žalobkyne nie je preto podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

Vzhľadom na uvedené by prípustnosť dovolania žalobkyne mohla založiť len procesná vada konania uvedená v § 237 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. v dovolaní namietané neboli a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo. Prípustnosť dovolania preto z tohto ustanovenia nemožno vyvodiť.

Dovolaiteľka namieta, že odvolací súd vec nesprávne právne posúdil (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), z tohto pohľadu vyvodzuje prípustnosť jej dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Nesprávne právne posúdenie veci je najvyšším súdom považované za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie (čo ale nie je tento prípad); zároveň je zastávaný názor, že nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. (porovnaj tiež R 54/20102 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, sp.zn. 2 Cdo 97/2010, sp.zn. 3 Cdo 53/2011, sp.zn. 4 Cdo 68/2011, sp.zn. 5 Cdo 44/2011, sp.zn. 6 Cdo 41/2011 a sp.zn. 7 Cdo 26/2010).

Vzhľadom na to, že dovolanie žalobkyne nie je podľa § 238 O.s.p. prípustné a nevyšla najavo žiadna z vád uvedených v § 237 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako procesne neprípustné.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/ a 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania voči žalobkyňi, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.